

Dosarul nr. 2ra-1013/19

Instanța de fond: Judecătoria Strășeni, sediul Central – D. Cristian
Instanța de apel: CA Chișinău – A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila

ÎNCHEIERE

12 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Victor Gulco și de către Societatea cu Răspundere Limitată „Monvica”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Victor Gulco împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Monvica” cu privire la încasarea plăților de locațiune, dobânzii de întârziere, prejudiciului material, compensarea cheltuielilor de judecată și

cererea reconvențională înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Monvica” împotriva lui Victor Gulco cu privire la anularea actelor juridice și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Monvica”, s-a casat hotărârea din data de 19 iunie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, cu emiterea unei noi hotărâri,

constată:

La 15 martie 2016 Victor Gulco a depus cerere de chemare în judecată, concretizată ulterior, împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Monvica” (în continuare SRL „Monvica”), prin care a solicitat încasarea sumei de 94 447,62 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin deteriorarea mijloacelor de transport transmise în locațiune, a sumei de 134 750 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale de achitare a plății locațiunii mijloacelor de transport și nerestituirea acestora după expirarea termenului, a sumei de 90 676,22 lei cu titlu de dobândă de întârziere calculată pentru perioada de neexecutare a obligațiilor contractuale de achitare a plății locațiunii și a cheltuielilor de judecată. (f.d. 1-6, 96-101, vol. I, 31-33, 87-91, vol.II)

În motivarea acțiunii a menționat că deține în proprietate unitățile de transport de

model LIFAN LF 6592-1, cu numerele de înmatriculare xxxxx, xxxxx, xxxx și xxxxx.

Conform contractelor de locațiune nr. 7, nr. 8, nr. 9 și nr. 10 din 11 septembrie 2012, a transmis în locațiune SRL „Monvica” vehiculele de model LIFAN LF 6592-1, cu numerele de înmatriculare xxxxx, xxxxx, xxxx și xxxxx, pentru a fi folosite și exploatate după destinație. Unitățile de transport în cauză au fost transmise conform actului de primire-predare în stare tehnică bună.

Potrivit prevederilor contractuale societatea pârâtă urma să achite lunar plata pentru locațiune. La expirarea termenului contractelor de locațiune SRL „Monvica” nu a returnat unitățile de transport reclamantului, însă a abandonat unitățile de transport în diferite locuri, acestea fiind deteriorate.

În opinia lui Victor Gulco, societatea pârâtă i-a cauzat un prejudiciu material, pe care nu dorește benevol să-l achite, astfel solicită încasarea în mod forțat a prejudiciului material cauzat prin deteriorarea mijloacelor de transport în mărime de 94 447,62 lei, ce constă din suma prejudiciului material efectiv 92 976,22 lei și cheltuielile pentru efectuarea evaluării tehnice și expedierea telegramelor 1471,40 lei.

Referitor la pretenția cu privire la încasarea sumei de 134 750,0 lei cu titlu de plată a locațiune după expirarea contractelor de locațiune, Victor Gulco a indicat că solicită plata pentru locațiune pentru 2 autobuse cu numerele de înmatriculare xxxxx și xxxxx conform contractelor de locațiune nr. 9 și 10 din data de 11 septembrie 2012. În motivarea acestei pretenții a indicat că contractele sus – menționate au expirat la data de 11 iulie 2013, iar în legătură că după expirarea acestora SRL „Monvica” nu a restituit mijlocele de transport și nu a solicitat rezilierea contractelor, acestea s-au prelungit până când de fapt au fost depistate aceste mijloace de transport.

La 10 martie 2017 Victor Gulco a depus a cerere suplimentară de chemare în judecată cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat sub forma dobânzii de întârziere calculată pentru perioada de neexecutare a obligațiunilor contractuale de achitare a plății locațiunii mijloacelor de transport și nerestituirii mijloacelor de transport după expirarea termenului locațiunii mijlocului de transport cu numărul de înmatriculare xxxxxx, pentru perioada 15 iulie 2014- 13 februarie 2018 în mărime de 36 938,53 lei și pentru mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare xxxxx, pentru perioada 01 aprilie 2015 - 13 februarie 2018 în mărime de 53 737,69 lei, în total suma de 90 676,22 lei.

SRL „Monvica” la 19 decembrie 2017 a depus acțiune reconvențională împotriva lui Victor Gulco, prin care a solicitat anularea contractului de locațiune nr. 7 din data de 11 septembrie 2012 pentru automobilul de model LIFAN LF 6592-1, cu numărul de înmatriculare xxxxx, contractului de locațiune nr. 8 din data de 11 septembrie 2012 pentru automobilul de model LIFAN LF 6592-1, cu numărul de înmatriculare xxxxx, contractului de locațiune nr. 9 din data de 11 septembrie 2012 pentru automobilul de model LIFAN LF 6592-1, cu numărul de înmatriculare xxxxx, contractului de locațiune nr. 10 din data de 11 septembrie 2012 pentru automobilul de model LIFAN LF 6592-1, cu numărul de înmatriculare xxxxx și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 52-54, vol. II)

În motivarea cererii reconvenționale SRL „Monvica” a menționat că făcând cunoștință cu dosarele aflate pe rolul instanțelor judiciare, a constatat că cererea de chemare în judecată în cauză este eronată, mai mult ca atât are o tentă de îmbogățire fără justă cauză, or reclamantul ascunde circumstanțe importante care au un rol decisiv la emiterea unei hotărâri judecătorești legale.

SRL „Monvica” a indicat că Victor Gulco este fost administrator și proprietar al SC „Asgor Trans” SRL. Între Victor Gulco și SC „Asgor Trans” SRL a fost încheiat contractul nr. 1 din data de 22 octombrie 2010, prin care a fost dat în locațiune mijlocul de transport de model LIFAN LF 6592-1, cu numărul de înmatriculare xxxxx, reziliat la data de 18 ianuarie 2014, contractul nr. 2 din data de 21 ianuarie 2011, prin care a fost dat în locațiune mijlocul de transport de model LIFAN LF 6592-1, cu numărul de înmatriculare xxxxx, reziliat la data de 18 ianuarie 2014, contractul nr. 3 din data de 21 ianuarie 2011, prin care a fost dat în locațiune mijlocul de transport de model LIFAN LF 6592-1, cu numărul de înmatriculare xxxxx, reziliat la data de 18 ianuarie 2014 și contractul nr. 4 din data de 21 ianuarie 2011, prin care a fost dat în locațiune mijlocul de transport de model LIFAN LF 6592-1, cu numărul de înmatriculare xxxxx, reziliat la data de 11 octombrie 2012.

În toamna anului 2016, Victor Gulco a încercat la fel să încaseze de la SC „Asgor Trans” SRL plata pentru locațiune în mărime de 131 367 lei, a acelorași unități de transport, invocate și în cazul SRL „Monvica” .

Reprezentantul SRL „Monvica” a mai afirmat că unitățile de transport în speță s-au aflat la balanța SC „Asgor Trans” SRL, iar reclamantul Victor Gulco în calitate de administrator își transmitea banii pentru locațiune sie, ca proprietar al unităților de transport.

SRL „Monvica”, deși a semnat contractele de locațiune în litigiu și actele de primire- predare, nu a avut în gestiune acele unități de transport. Astfel, consideră că contractele și actele aferente poartă un caracter fictiv or, nu a produs efecte de fapt și drept - nu au fost transmise, au continuat să fie folosite de către Victor Gulco și SC „Asgor Trans” SRL și au primit beneficii pentru această perioadă.

Victor Gulco, de fapt, la semnarea actelor a urmărit cu totul un alt scop și l-a ascuns de SRL „Monvica”, făcând trimitere la niște necesități personale or, acele contracte niciodată nu au fost înregistrate în bilanțul contabil al SRL „Monvica”.

În opinia reprezentantului SRL „Monvica” contractele de locațiune nr. 7, nr. 8, nr. 9 și nr. 10 din 11 septembrie 2012 și a actele aferente sunt lovite de nulitate absolută.

Prin hotărârea din data de 19 iunie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central s-a admisă cererea lui Victor Gulco, s-a încasat de la SRL „Monvica” în beneficiul lui Victor Gulco suma de 94 447,62 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin deteriorarea mijloacelor de transport transmise în locațiune, suma de 13 4750 lei cu titlu de datorie pe contractele de locațiune, suma de 90 676,22 lei cu titlu de dobândă de întârziere și 4 500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. S-a respins cererea reconvențională depusă de SRL „Monvica” împotriva lui Victor Gulco cu privire la anularea actelor și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție. (f.d. 155,163-174, vol.II)

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de fond a reținut că prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din data de 11 mai 2015 s-a dispus încasarea în mod forțat a prejudiciului cauzat lui Victor Gulco prin neexecutarea obligațiilor contractuale de către SRL „Monvica” rezultate din contractele de locațiune nr. 7, nr. 8, nr. 9 și nr. 10 din 11 septembrie 2012.

Instanța a considerat că Victor Gulco a suportat prejudiciul material pentru deteriorarea mijloceelor de transport în urma locațiunii, iar SRL „Monvica” nu a prezentat probe pertinente și concludente ce ar confirma faptul că a predat mijlocelele de transport după expirarea contractului de locațiune.

Referitor la cererea reconvențională instanța a reținut că SRL „Monvica” a invocat un temei de nulitate absolută a contractelor de locațiune și 2 temeiuri de nulitate relativă. Nulitatea absolută nu poate fi invocată, ori, achitând în luna octombrie 2015 în baza hotărârii judecătorești suma de 172 000 lei, SRL „Monvica” a confirmat voința sa de încheiere a actelor juridice, iar acest fapt acoperă nulitatea absolută invocată.

Instanța de fond a concluzionat că nulitatea relativă a contractelor de locațiune este prescrisă, iar Victor Gulco a invocat termenul de prescripție.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 30 ianuarie 2019 a admis apelul declarat de către SRL „Monvica”, a casat hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din data de 19 iunie 2018 cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a respins cererea depusă de către Victor Gulco și cererea reconvențională depusă de către SRL „Monvica” ca fiind neîntemeiate. (f.d. 45, 46-59, vol. III)

Instanța de apel a concluzionat că SRL „Monvica” prin cererea reconvențională a invocat atât nulitatea absolută a contractelor de locațiune cât și nulitatea relativă, iar în legătură cu faptul că nulitatea absolută este imprescriptibilă, putând fi invocată oricând, este eronată concluzia instanței de fond privind respingerea cererii reconvenționale ca tardive. Totodată, instanța de apel a reținut că SRL „Monvica” nu poate invoca nulitatea contractelor de locațiune, ori valabilitatea acestora a fost recunoscută prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din data de 11 mai 2015.

Referitor la pretențiile lui Victor Gulco instanța de apel a reținut că sunt neîntemeiate, ori s-a constatat că unitățile de transport în aceeași perioadă de timp, pentru care Victor Gulco solicită plata locațiunii și repararea prejudiciului cauzat prin deteriorarea mijloacelor de transport, se aflau în locațiune la SC „Asgor Trans” SRL.

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 18 martie 2019 a depus recurs Victor Gulco, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea respingerii pretenției lui și în această parte a menține hotărârea primei instanțe. (f.d. 67-84, vol.III)

În motivarea recursului Victor Gulco a indicat că instanța de apel a încălcat și interpretat eronat normele de drept material, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Recurentul a menționat că legislația civilă nu interzice acestuia de a transmite în locațiune a unui și aceluiași mijloc de transport mai multor persoane fizice sau juridice în aceeași perioadă de timp. Astfel, deși cu SC „Asgor Trans” SRL au fost încheiate

contracte de locațiune a mijloacelor de transport indicate în speță, ultima nu a folosit aceste mijloace de transport, ori acestea erau folosite de SRL „Monvica”.

În opinia recurentului decizia instanței de apel este una nemotivată, deoarece aceasta nu conține răspuns la toate argumentele și motivele invocate de către Victor Gulco în referința asupra apelului depus de către SRL „Monvica”.

La data de 18 aprilie 2019 SRL „Monvica” a depus recurs, iar la data de 24 mai 2019 a depus recurs suplimentar, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea respingerii cererii reconvenționale și în această parte a emite o nouă hotărâre privind admiterea cererii reconvenționale. (f.d. 102-104, 139-151, vol. III)

În motivarea recursului SRL „Monvica” a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material. Societatea recurentă nu a avut în gestiune aceste mijloace de transport, iar contractele de locațiune și actele aferente acestora poartă un caracter fictiv, neproducând efecte de fapt și de drept, nici Victor Gulco, nici SRL „Monvica” nu au avut intenția de a executa aceste contracte. Astfel, în speță lipsește unul dintre elementele definiției ale actului juridic și anume intenția de a da naștere, modifica sau stinge drepturi și obligații civile.

Victor Gulco la data de 07 mai 2019 a depus referință la cererea de recurs înaintată de către SRL „Monvica”, prin care a solicitat respingerea recursului menținerea deciziei instanței de apel în partea respingerii cererii reconvenționale. (f.d. 114-123, vol. III)

La 24 mai 2019 SRL „Monvica” a depus referință la recursul înaintat de către Victor Gulco, prin care a solicitat declararea acestuia ca fiind inadmisibil. (f.d. 129-136, vol. III)

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la data de 30 ianuarie 2019, a publicat-o pe portalul instanțelor de judecată la data de 22 februarie 2019, a expediat-o participanților la proces la data de 31 ianuarie 2019. (f.d.60, vol.III)

Confirmare privind recepționarea acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursurile declarate la data de 18 martie 2019 de către Victor Gulco și la data de 18 aprilie 2019 de către SRL „Monvica”, se consideră a fi depuse în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursurile declarate de către Victor Gulco și de către SRL „Monvica” sunt inadmisibile din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recursuri, completul Colegiului atestă că recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursurile declarate de către Victor Gulco și de către SRL „Monvica”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursurile în cauză conțin obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurenți nu pot constitui temei de admisibilitate a recursurilor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenții și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Victor Gulco și de către SRL „Monvica” inadmisibile.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de către Victor Gulco și de către Societatea cu Răspundere Limitată „Monvica”, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari